MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 5
ROK XIV

WARSZAWA
1 MARCA 1932

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

26.

P.II.592/4.

ZARZĄDZENIE.

W SPRAWIE POUCZANIA OBYWATELI POLSKICH ZAGRANICĄ O OBOWIĄZUJĄCEJ W NIEKTÓRYCH PAŃSTWACH REGLAMENTACJI WALUTOWO-DEWIZOWEJ.

W niektórych państwach (n. p. w Austrji i w Niemczech) wprowadzone zostały w ostatnich miesiącach rygorystyczne przepisy, ograniczające wolny obrót walutami i dewizami, i poddające, pod karą konfiskaty, przymusowej rejestracji przywożone, wywożone i przewożone przez dane państwo waluty, dewizy, papiery wartościowe i t. p. Zdarzały się też istotnie wypadki skonfiskowania przez władze graniczne walut i dewiz u obywateli polskich, przejeżdżających przez terytorja odnośnych państw, którzy, nie znając obowiązujących ograniczeń dewizowo-walutowych, nie zgłosili przy wyjeździe na dane terytorjum przewożonych walut, dewiz i t. p., narażając się ponadto na szereg innych przykrych konsekwencji jak zatrzymanie na granicy i przesłuchiwanie w urzędach policyjnych.

Wobec powyższego zarządzam dokładne informowanie wszystkich, zgłaszających się do urzędów podległych M. S. Z. zagranicą, obywateli polskich o ewentualnych przepisach co do przymusowej reglamentacji walut, dewiz i papierów wartościowych, oraz polecam ostrzegać zainteresowane osoby o skutkach, jakie mogą ściągnąć na siebie przez niezastosowanie się do tych przepisów.

27.

K.III.5462/I/32/37.

ZARZĄDZENIE.

W SPRAWIE ZARACHOWYWANIA NALEŻNOŚCI ZA CZYNNOŚCI DOKONYWANE NA ŻĄDANIE OSÓB ZAMIESZKAŁYCH W POLSCE.

Powołując się na okólnik Nr. K.III.85 (Zbiór Przepisów Konsularnych Część II t. 343) polecam zmienić ustęp „konto czekowe Centr. Kasy Państwowej Nr. 30110" na „konto czekowe Centralnej Księgowości Min. Skarbu Nr. 30.400."

W związku z powyższem winien ulec zmianie tekst druczków i blankietów, wysyłanych do interesentów.

28.

A.II.O.5211/Bord 1.

ZARZĄDZENIE.

USTALAJĄCE ZALEŻNOŚĆ SŁUŻBOWĄ KONSULATU HON. R. P. W BORDEAUX.

W myśl art. 4 Ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji, konsulatów i czynnościach konsulatów (Dz. Ust. R. P. Nr. 103 z 1924 poz. 944), ustalam z dniem 1 marca 1932 r. zależność służbową Konsulatu Honorowego R. P. w Bordeaux od Konsulatu R. P. w Tuluzie.

29.

A.II.O.5524/3.

ZARZĄDZENIE.

W SPRAWIE OZNACZANIA PRZESYŁEK POCZTOWYCH WOLNYCH OD OPŁAT POCZTOWYCH W POLSCE.

W związku z zarządzeniem z 23 listopada 1931 r. Nr. A.II.O.14204/31 w sprawie opłat pocztowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 23 z 1931 r., poz. 157) zarządzam, by stosownie do § 18 pkt. 6 lit. b i f Przepisów Ruchu do Ordynacji Pocztowej urzędowe przesyłki listowe wysyłane w wyłącznym interesie adresatów w Polsce, niezwolnionych od opłat pocztowych, były opatrzone na stronie adresowej nazwą wysyłającego Urzędu oraz klauzulą: „Sprawa urzędowa — opłatę pocztową uiści adresat".

Przesyłki zaś urzędowe w interesie i sprawach Państwa wysyłane do innych władz i urzędów w Polsce winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającego Urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą „Sprawa służbowa — wolna od opłaty pocztowej".

Za Ministra
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu.

CZĘŚĆ II.

30.

A.II.O.5211/Rot/2.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZENIESIENIA KONSULATU R. P. W ROTERDAMIE DO AMSTERDAMU.

Z dniem 1 kwietnia 1932 roku zostanie przeniesiona siedziba Konsulatu R. P. w Roterdamie do Amsterdamu, zarazem z tymże dniem

zniesiony zostanie Konsulat Honorowy w Amsterdamie a jego okręg konsularny przydzielony Konsulatowi R. P. w Amsterdamie.

Okręg konsularny Konsulatu R. P. w Amsterdamie obejmować będzie Holandję z wyłączeniem okręgów Konsulatów Honorowych R. P. w Roterdamie, Dordrecht i Heerlen.

31.

A.II.O.5211/3.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO W ROTERDAMIE.

Z dniem 1 kwietnia 1932 r. ustanowiono Konsulat Honorowy R. P. w Roterdamie (Holandja).

Okręg konsularny Konsulatu Honorowego R. P. w Roterdamie obejmie prowincję Południową Holandję (Zuid-Holland), za wyłączeniem okręgu Konsulatu Honorowego w Dordrechcie.

32.

Nr.A.II.16087.

KOMUNIKAT

W SRRAWIE USTANOWIENIA KONSULATU GENERALNEGO R. P. W KURYTYBIE.

W miejsce Konsulatu II kl. R. P. w Kurytybie (Brazylja) ustanowiono z dniem 1 kwietnia 1932 roku Konsulat Generalny R. P. w Kurytybie, z okręgiem kunsularnym obejmującym stany Brazylijskie: Matto Grosso, Minas-Geraes, Paranà, Rio-Grande-do-Sul, Santa-Catharina i Sao Paulo.

33.

A.II.O.5212/5.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU GENERALNEGO R. P. W JEROZOLIMIE.

Adres Konsulatu Generalnego R. P. w Jerozolimie:
Consulat Général de Pologne, Musrara Quarter, Jérusalem (Palestine).

34.

A.II.O.5212/4.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU R. P. W ESSEN.

Adres obecny Konsulatu R. P. w Essen:
Essen, Alfredstr. 85.

35.

5555/3/32.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Papée Kazimierz — Konsul Generalny R. P. II kl. w V st. sł. w Królewcu — Komisarzem Generalnym R. P. w V st. sł. w Gdańsku, z dniem 25 lutego 1932 r.

UPOWAŻNIENI DO UŻYWANIA TYTUŁU:

Dr. Papée Kazimierzowi — Konsulowi Generalnemu R. P. II kl. w V st. w Królewcu — Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego R. P., III kl., z dniem 26 lutego 1932 r.

PRZYDZIELENI w M. S. Z.:

Jaworska Marja — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. w M. S. Z. (P.D.) do Wydziału Ustrojów Międzynarodowych (P. I.) z dniem 8 lutego 1932 r.

Marczewska Bronisława — Adjunkt Kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. IV) do Wydziału Osobowego, z dniem 15 lutego 1932 r.

Schneidrówna Wanda — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. (P. I.) do Wydziału Osobowego, z dniem 16 lutego 1932 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Dr. Strasburger Henryk — Komisarz Generalny R. P. w III st. sł. w Gdańsku z dniem 1 marca 1932 r.

Dr. Rittner Edward — Radca Biura Komisarza Generalnego R. P. w VI st. sł. w Gdańsku — z dniem 1 kwietnia 1932 r. i przemianowaniem na Radcę Ministerjalnego.

Oraczewski Stanisław — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Tyflisie — data przeniesienia w stan rozporządzalności przesunięta na dzień 1 kwietnia 1932 r. (patrz Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3/32 poz. 16).

Jachnis Michał — Sekretarz Kons. w IX st. sł. w Konsulacie R. P. w Dyneburgu — z dniem 1 kwietnia 1932 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Kwapiszewski Michał — Konsul Generalny w V st. sł. w stanie rozporządzalności w M. S. Z. — w sprawie delegowania do Genewy z dniem 10 lutego 1932 r. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Malczewski Leszek — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 marca 1932 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Kijeński Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 29 lutego 1932 r.

ZMARLI:

Michaeli Karol — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w M. S. Z. — dnia 6 stycznia 1932 r.

Kropiwnicka Marja — Naczelnik Kancelarji w VII st. sł. w M. S. Z. — dnia 12 stycznia 1932 r.

Chromecki Marjusz — Naczelnik rachuby w VI st. sł. w M. S. Z. — dnia 16 lutego 1932 r.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:

Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

DODATEK

DO

Nr. 5 DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 1 marca 1932 roku

P. D. 5011 (cer. mor.).

INSTRUKCJA

NORMUJĄCA POSTĘPOWANIE W STOSUNKU DO WŁADZ OBCEGO PAŃSTWA PRZY ODWIEDZANIU PORTÓW ZAGRANICZNYCH PRZEZ O. O. R. P. I ZESPOŁY O. O. R. P. ORAZ NORMUJĄCA WZAJEMNY STOSUNEK POMIĘDZY DOWÓDCAMI MORSKIMI A PRZEDSTAWICIELAMI DYPLOMATYCZNYMI I KONSULARNYMI.

Tylko do użytku oficjalnego — poza sprzedażą.

WARSZAWA
GŁÓWNA DRUKARNIA WOJSKOWA
1932

INSTRUKCJA

NORMUJĄCA POSTĘPOWANIE W STOSUNKU DO WŁADZ OBCEGO PAŃSTWA PRZY ODWIEDZANIU PORTÓW ZAGRANICZNYCH PRZEZ O. O. R. P. I ZESPOŁY O. O. R. P. ORAZ NORMUJĄCA WZAJEMNY STOSUNEK POMIĘDZY DOWÓDCAMI MORSKIMI A PRZEDSTAWICIELAMI DYPLOMATYCZNYMI I KONSULARNYMI.

I.

Postępowanie przed odejściem O. O. R. P. (lub zespołu O. O. R. P.) do portów zagranicznych i postępowanie w nieprzewidzianych wypadkach.

§ 1.

Okręty wojenne nie mają w zasadzie prawa przebywać w portach obcego kraju, jeżeli rząd tego kraju nie został o tem zawczasu powiadomiony w drodze dyplomatycznej i nie została na to uzyskana specjalna zgoda tego rządu.

Formalności związane z powiadomieniem obcego rządu i uzyskaniem jego zgody są przeprowadzone przez Kierownictwo Marynarki Wojennej, Gabinet Ministra Spraw Wojskowych i Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Odjazd okrętu lub zespołu okrętów w podróż zagraniczną może być zarządzony tylko po otrzymaniu odpowiedzi Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że rząd tego kraju, do którego udaje się okręt (zespół), wyraził zgodę na przybycie.

W wypadku, gdy podróż ma cel specjalny, polityczny — rozkaz wydany dowódcy musi być uzgodniony z M. S. Z. we wszystkiem, co ma związek z polityką.

§ 2.

Przed odjazdem w podróż zagraniczną dowódca morski winien otrzymać informacje o stopniu służbowym dyplomatycznych i konsularnych przedstawicieli R. P., jak również o dokładnych adresach ich siedziby, w kraju, do którego się udaje.

§ 3.

Jeżeli okręt (zespół) wojenny marynarki polskiej jest tego rodzaju, że nie może wykonywać salutu, to M. S. Z. winno o tem zawczasu powiadomić rząd tego kraju dokąd okręt (zespół) się udaje.

§ 4.

W wypadkach nieprzewidzianych i nagłych (awarja, burzliwa pogoda i t. p.) okręt wojenny (zespół) może być zmuszony do zawinięcia do portu zagranicznego bez uprzedniego powiadomienia, ale w tym

wypadku dowódca winien zaraz po przybyciu do portu albo, o ile możliwe, i przedtem, dołożyć wszelkich starań, by odnośny przedstawiciel R. P. został o tem odpowiednio poinformowany, w celu wytłumaczenia władzom krajowym o przyczynach, które usprawiedliwiają nieoczekiwane przybycie okrętu (zespołu).

Jeżeli w porcie, do którego O. R. P. (zespół) zawinął znajduje się konsul, to dowódca okrętu niezależnie od powiadomienia przedstawiciela dyplomatycznego, obowiązany jest powiadomić o swojem przybyciu również konsulat.

II.

WZAJEMNY STOSUNEK DOWÓDCÓW MORSKICH I PRZEDSTAWICIELI DYPLOMATYCZNYCH I KONSULARNYCH.

§ 5.

Hierarchja przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych R. P. przedstawia się następująco:

Ambasador
Minister Pełnomocny—odpowiada Wice-Admirałowi lub Kontr-Admirałowi,
Chargè d'Affaires — Kontr-Admirałowi lub Komandorowi,
Konsul Generalny etatowy — Kontr-Admirałowi lub Komandorowi,
Konsul etatowy — Komandorowi por. lub Komandorowi pporucznikowi.

§ 6.

Po przybyciu do zagranicznego portu, będącego zarazem siedzibą ambasady lub poselstwa R. P., dowódca okrętu (zespół) obowiązany jest pierwszą wizytę złożyć przedstawicielowi dyplomatycznemu R. P. W tym celu przedstawiciel dyplomatyczny R. P., powiadomiony o godzinie przybycia okrętu, winien zaraz po przybyciu okrętu posłać tam jednego z urzędników ambasady wzgl. poselstwa z zawiadomieniem, że przedstawiciel dyplomatyczny R. P. oczekuje dowódcę okrętu o takiej to godzinie. Wysłany urzędnik towarzyszy dowódcy w tej wizycie.

§ 7.

W wypadkach, gdy ambasada względnie poselstwo rezyduje w innem mieście wystarcza zawiadomienie o przybyciu drogą telegraficzną. W tym wypadku przedstawiciel dyplomatyczny winien być poinformowany:

a) o terminie odjazdu,
b) o wypadkach, wymagających jego interwencji lub pomocy.

Jeżeli podróż nosi charakter reprezentacyjny (za wizytę reprezentacyjną uważa się urzędowa wizyta, zapowiedziana przez M. S. Z.,

ewent. przez K. M. W. za pośrednictwem M. S. Z.), to przedstawiciel R. P. sam udaje się do portu postoju okrętu lub deleguje w swym zastępstwie przedstawiciela ambasady względnie poselstwa.

§ 8.

Jeżeli O. R. P. (zespół) przybywa do portu, w którym rezyduje konsul R. P. lub Konsul Generalny, to zależnie od rangi dowódcy, wizytę składa pierwszy Konsul Generalny — Wice-Admirałowi i Kontr-Admirałowi; Komandorowie zaś i oficerowie marynarki niższej rangi składają pierwsi wizytę Konsulowi Generalnemu. Konsulowie składają wizytę pierwsi Komandorom i oficerom mar. wyższych rang. Komandorowie por. i oficerowie mar. niższych rang składają pierwsi wizytę konsulowi. W wypadkach, gdy dowódca jest obowiązany do złożenia wizyty — pierwszym — konsul R. P. wysyła na okręt specjalnego urzędnika, który ma obowiązek ułatwienia dokonania wizyty — analogicznie jak § 6.

§ 9.

Wice-konsulowie, ajenci konsularni R. P. oraz honorowi konsulowie generalni i konsulowie składają pierwsi wizytę dowódcy, niezależnie od stopnia tego ostatniego.

§ 10.

Na każdą wizytę winna nastąpić rewizyta w ciągu 24 godzin, przy tem przedstawiciel dyplomatyczny względnie konsularny R. P. zgóry wyznacza godzinę swej rewizyty, a to w celu spotkania go na okręcie z honorami, przewidzianemi w regulaminie morskim.

Wizyty i rewizyty odbywają się w mundurach galowych (oficerowie marynarki) wzgl. w surdutach (żakiecie) i cylindrze (personel dyplomatyczny) i nie mogą być dokonywane przez zastępców, z wyjątkiem zupełnej niemożliwości przybycia. W tym wypadku zastępcy przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego nie przysługują honory, przysługujące przedstawicielowi dyplomatycznemu lub konsularnemu.

§ 11.

Przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym R. P. przy oficjalnych wizytach — przysługują honory, przewidziane w Regulaminie Morskim.

Jeżeli okręty R. P. należą do takich, które winny dawać saluty, a przepisy lokalne zezwalają na to, wówczas przy odjeździe z okrętu przedstawiciela dyplomatycznego R. P. lub przedstawiciela konsularnego R. P. zostaje oddany przewidziany Regulaminem Morskim salut, według niżej podanej skali:

Ambasador	— 19	strzałów
Minister pełnomocny	— 17	„
Chargé d'Affaires	— 13	„
Konsul Generalny	— 11	„
Konsul	— 7	„

Powyższy ceremonjał może ulec uchyleniu wrazie ujawnionego wyraźnie życzenia osoby zainteresowanej.

§ 12

Przez czas postoju okrętu (zespołu) w porcie zagranicznym, odnośni przedstawiciele dyplomatyczni i konsularni R. P. obowiązani są w ramach swych kompetencyj współdziałać ściśle z dowódcami. W szczególności mają obowiązek informowania dowódców o miejscowych stosunkach i formach, panujących w zakresie etykiety, oraz ułatwiają dowódcom załatwie spraw, związanych z ich pobytem w porcie zagranicznym.

§ 13.

Po złożeniu wizyty przedstawicielowi dyplomatycznemu względnie konsularnemu R. P., dowódca składa wizyty urzędowe władzom miejscowym w kolejności:

a) najwyższe władze cywilne;

b) najwyższe władze morskie (rezydujące na lądzie);

c) najwyższe władze wojskowe.

Przy wizytach pod a) towarzyszy dowódcy przedstawiciel dyplomatyczny R. P. lub jego zastępca, względnie przedstawiciel konsularny. W razie wyznaczenia przez przedstawiciela dyplomatycznego zastępcy, ten ostatni musi być w stopniu conajmniej równym z dowódcą.

Przy wizytach pod b) i c) — attaché wojskowy, a jeżeli takowego niema, to przedstawiciel dyplomatyczny, lub wyznaczony przez niego urzędnik, dobrze zaznajomiony z wyższemi władzami.

Wizyty władzom morskim na okrętach dowódca okrętu składa sam według odnośnych przepisów Regulaminu Morskiego.

Na życzenie przedstawiciela dyplomatycznego R. P., może być złożona wizyta grzecznościowa (naprzykład: Dziekanowi Korpusu Dyplomatycznego, biskupowi, zasłużonemu działaczowi, wielkiemu przyjacielowi Polski i t. p.). W tych wypadkach wizyta jest składana bez broni.

§ 14.

Na każdą wizytę złożoną cudzoziemcom musi nastąpić rewizyta w ciągu 24 godzin w formie:

a) rewizyty osobistej;

b) rewizyty przez zastępcę;

c) nadesłania biletów wizytowych,
zależnie od formy złożenia wizyty przez dowódcę oraz od wzajemnego stosunku stopnia i stanowiska dowódcy i osoby urzędowej cudzoziemskiej.

W razie nieotrzymania rewizyty lub rewizyty w niewłaściwej formie wzgl. w niewłaściwym czasie — dowódca O. R. P. winien oficjalnie powiadomić przedstawiciela dyplomatycznego R. P., w celu zażądania wyjaśnień.

W tym wypadku należy traktować wizyty i rewizyty nie jako osobiste, a jako urzędowe, t. j. władza — władzy. Z tem winien się liczyć przedstawiciel dyplomatyczny Rzeczypospolitej przy układaniu listy wizyt.

Cudzoziemskie osoby urzędowe, składające wizyty na okrętach w zagranicznych portach, są honorowane zgodnie z miejscowemi zwyczajami, lecz w zasadzie w możliwie ograniczającej interpretacji.

§ 15.

Dowódca okrętu, względnie zespołu, w wodach i portach zagranicznych podlega wyłącznie swoim przełożonym.

§ 16.

Dowódca morski winien udzielać władzom dyplomatycznym i konsularnym, wszelkiej możliwej ze względu na obecność okrętu wojennego pomocy, w zakresie wykonywanych przez te władze obowiązków służbowych.

§ 17.

Dowódca morski zwraca się do tych władz, a w braku ich, do władz miejscowych, celem zasięgnięcia wiadomości o wszyskiem co dotyczy jego misji, albo dobra służby w ogólności.

§ 18.

Gdy zajdą okoliczności polityczne mogące służyć za podstawę do interwencji okrętu wojennego, dowódca melduje o tem Szefowi K. M.W., jeżeli nie ma jeszcze od niego odpowiednich rozkazów, i uzgadnia swoje postępowanie z władzami dyplomatycznemi lub konsularnemi, uprawnionemi do zainicjonowania tej interwencji.

§ 19.

Jeżeli dowódca niema czasu na otrzymanie rozkazów Szefa Kier. Mar. Woj. w sprawie pisemnych i umotywowanych żądań, przedstawionych mu przez uprawnione do tego władze dyplomatyczne lub konsularne, wówczas stosuje się on do tych żądań.

Jednakże, jeżeli względy operacyjne, służbowe lub inne, zdaniem dowódcy nie pozwalają na zadość uczynienie przedstawionym żądaniom— zawiadamia on pisemnie tego, który te żądania przedstawił, oraz Szefa K. M. W. o powodach dla których postanowił odmówić swej pomocy.

§ 20.

O ile chodzi o zadośćuczynienie prośbie nie pilnej przedstawicieli dyplomatycznych, ew. konsularnych, dowódca morski może zwrócić się do nich z wykazem kosztów, które pociągnie za sobą wykonanie ich zleceń; w tym wypadku d-ca morski może zadośćuczynić prośbie powyższych przedstawicieli, dopiero po otrzymaniu od nich odpowiedzi pisemnej na powyższe zawiadomienie.

§ 21.

Bez zezwolenia Szefa K. M. W. dowódca morski zagranicą nie powinien używać siły zbrojnej, ani stawiać się w sytuacji, która może pociągnąć za sobą konieczność wystąpienia zbrojnego. Wyjątek stanowią wypadki, gdy chodzi o obronę honoru bandery oraz o odparcie bezpośredniego napadu zbrojnego na przedstawicieli Polski, jej obywateli, lub okręt polski.

§ 22.

W okolicznościach powyżej przewidzianych dowódca morski porozumiewa się, o ile na to zezwalają czas i okoliczności, z przedstawicielami dyplomatycznymi i konsularnymi polskimi.

Jednak, w razie braku rozkazów Szefa K. M. W. jedynie dowódca decyduje o zajęciu takiego stanowiska, które ewetualnie może prowadzić do działań wojennych, jedynie też on decyduje o granicach, w których akcja ma być prowadzona.

§ 23.

Przed opuszczeniem wód danego państwa dowódcy okrętów winni komunikować terminy odjazdu odnośnym przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym R. P.

§ 24.

W wypadkach wyjątkowych i na pisemne życzenie przedstawiciela dyplomatycznego, dowódca okrętu może przyjąć na okręt pocztę dyplomatyczną lub pasażera, o ile nie stoją temu na przeszkodzie względy wojskowo-nawigacyjne i rozkazy władz mar. wojennej.

§ 25.

Pasażerów przyjętych na okręt obowiązuje Regulamin Morski. Dowódca umieszcza ich na okręcie i traktuje odpowiednio do ich stanowiska. Informacje w tym względzie daje przedstawiciel dyplomatyczny.

§ 26.

Koszta utrzymania na okręcie ponoszą sami pasażerowie, o ile dowódca okrętu nie otrzyma w tym celu specjalnych zarządzeń od władz mar. woj. lub też nie otrzyma zobowiązania się przedstawiciela dyplomatycznego do wyrównania kosztów.

III. ZARZĄDZENIA KOŃCOWE.

§ 27.

Niniejsza instrukcja anuluje analogiczną instrukcję, zatwierdzoną przez Ministra Spraw Wojskowych w dniu 24.VI.1922 r.

Zatwierdzam:
MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH:
w z. (—) *Fabrycy*

Zatwierdzam:
MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH:
(—) *August Zaleski*

Warszawa, dnia 17 grudnia 1931 r.

Główna Drukarnia Wojskowa.